

DRUHÁ ADVENTNÁ NEDĽA B

Takmer v každom katolíckom kostole sa nachádzajú na plafóne alebo na stene štyri symbolické obrazy, ktoré vyobrazujú štyroch evanjelistov. Evanjelista Matúš je vyobrazený s ľudskou tvárou, lebo začína svoje evanjelium ľudským rodokmeňom pôvodu Ježiša Krista ako človeka. Evanjelista Lukáš sa vyobrazuje ako býk, lebo on začína svoje evanjelium kňazom Zachariášom, ktorý v chráme ako kňaz obetoval aj krvavé obety. Evanjelista Ján je vyobrazený ako orol, lebo jeho začiatok evanjelia je vzletný. Dnešný evanjelista Marek je vyobrazený ako lev, lebo začína svoje evanjelium *svätým* Jánom Krstiteľom, ktorý sa stal „Hlasom volajúcim na púšti,“ a to takým silným, ako keď počuť silno revať leva na púšti.

Kto bol ten „Lev,“ ktorý tak hlasno zareval na púšti pri rieke Jordán? Bol to Ján Krstiteľ, ktorý zavŕšil starozákonný advent očakávania Mesiáša. Teda môžeme povedať, on bol posledný prorok Starého zákona a prvý prorok Nového zákona. Vieme, že pochádzal zo vznešenej kňazskej rodiny otca – kňaza Zachariáša. Po smrti rodičov, ktorí ho mali už vo vysokom veku, odišiel do púšte, aby sa tam oddával prísnemu asketickému spôsobu života. Podľa tradície celý život prežil v komunite esénov neďaleko Mŕtveho mora. Tam žil – ako to opisuje evanjelista Marek – prísny asketickým životom a najmä modlitbou. Takto, obrazne povedané, nabitý duchovne vystúpil v plnosti času pri rieke Jordán a začal hlásať pokánie s takou duchovnou silou, že k nemu prichádzali ľudia zo všetkých strán Svätej zeme, aby tohto kazateľa nielen počuli, ale aby sa mu dali pokrstiť na znak pokánia. Ešte jedna príčina hnala ľudí k Jordánu, a to bola túžba po dlho očakávanom Mesiášovi. Mysleli si, že práve Ján je ten Mesiáš. Musíme vtedajších ľudí pochopiť v tom zmysle, že pred Jánom viac ako sedemsto rokov neprehovoril k ľudu žiaden prorok. Ľudia boli smutní a dávali si otázky, prečo Pán Boh mlčí, či azda zabudol na svoj ľud. Preto aj toto bola jedna z príčin, prečo tak veľa ľudí prichádzalo k Jordánu. Ján sa ale hneď vyjadril, že on nie je Mesiáš, že ten prichádza po ňom a že on mu pripravuje cestu. *„Hlas volajúceho na púšti. Pripravte cestu Pánovi, vyrovajte mu chodníky!“* Ján hlásal krst na odpustenie hriechov. Čiže tí, čo to pochopili, vstupovali k nemu do rieky a on ich ponoril do vody, aby jasne naznačil, čo krst znamená. Ponorenie do vody znamená smrť (hriechu) a vynorenie znamená znovuzrodenie. V prírode je to opačne. Život najprv začína zrodom a po určitom veku končí smrťou. V krste je najprv smrť, ktorá zabíja hriešny život, aby sa človek po vynorení zrodil k novému životu bez smrti.

Zamyslime sa v tomto adventnom období nad podstatou dnešného evanjelia, ktorá platí aj pre nás v dnešnej dobe. Pripraviť cestu Pánovi a vyrovnať chodníky znamená odstrániť zlo a hriech zo svojho života. Grécky výraz „metanoia“ znamená zmeniť život, obrátiť sa. Nestačí však len vyrovnať chodníky a hriechy ľutovať, ale dôležité sú aj údolia, o ktorých hovorí Ján a tie treba vyplniť konaním dobra.

Aby sme dobre prežili tento adventný čas, snažme sa viac venovať modlitbe, a to v tichu. Príkladom nám je práve dnešný svätec svätý Ján Krstiteľ, ktorý v tichu načerpal toľko duševnej energie, že dokázal svedčiť o Ježišovi, čoho výsledok vidíme v evanjeliách. Tiež nám je príkladom aj Panna Mária, ktorá v tichu vo svojom srdci zachovávala všetky udalosti svojho aj Ježišovho života. A nemali by sme takého veľkého apoštola svätého Pavla, keby nebol tri roky sám na púšti a tam uvažoval v modlitbách o zmysle svojho života.

Nedajme sa strhnúť množstvom hlučných reklám, ktoré nás oberajú o podstatu Adventu a nadovšetko o úprimnú a opravdivú radosť zo sviatkov narodenia Pána Ježiša. Požehnaný Advent Vám zo srdca praje a vyprosuje:

Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.